

МАКСИМ ЛИСЕНКО:

«До лав добровольчого формування готові вступати жінки, чоловіки у віці 70+, але не вчорашні активісти»

5

ВІДБУЛОСЯ ПОЗАЧЕРГОВЕ ЗАСІДАННЯ ВИКОНАВЧОГО КОМІТЕТУ

3

ДО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО ЦЕНТРУ ВИШИВКИ ЗАВІТАЛИ ГОСТІ ІЗ ІНШИХ ОБЛАСТЕЙ

2

Решетилівщина

#21(211) від 26 травня 2022 року

Газета твоєї громади

Найкраща районна газета країни 2021 року за версією Національної спілки журналістів України

«СТОЛИЦЯ
ВИШИВКИ»
РЕШЕТИЛІВКА
ДОЛУЧИЛАСЯ ДО
«ДНЯ ВИШИВАНКИ»

2

ПОНАД 2000
ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ
У НАШІЙ ГРОМАДІ
ОТРИМАЛИ
ГУМАНІТАРКУ
ВІД ДЕРЖАВИ

3

КАРІНА КАМИШОВА
ТА ВАДИМ
ПОПОВИЧ:

«У такий час весільні
марші мають
перебивати звуки
сирен»

9

ПЕРЕМОГА, ЯКУ ЗДОБУВАЄМО РАЗОМ З УСІМ ЦИВІЛІЗОВАНИМ СВІТОМ

Війна в Україні офіційно перевалила за позначку в три місяці. Швидко вибити ворога з країни нам поки що не вдалося. Та це аж ніяк не зрада. Варто нагадати, що маємо справу хоч і з підтоптанню та розграбованою, проте все ж другою армією світу, котра воює за старим правилом радянського генерала Жукова — закидати противника «м'ясом».

Усі ці три місяці українські оборонці так майстерно насипають ворогу, що стратегічні плани останнього змінилися за ці 90 днів від амбітних «дійти до Львова і польського кордону» до хоча б вийти на адмінкордон Луганської області. Навіть вся Донецьчина їм не по зубах. Найбільша «перемога», якою рашисти можуть нагодувати своє зазомбоване населення, — це захоплення Маріуполя. Місто-фортецю вдалося

окупувати ледь не знищивши його вщент. Ну й увесь світ побачив, як невеликий гарнізон захисників може тримати понад 80 днів оборону проти 20-тисячного ворожого угруповання. Про полонених, проте нескорених захисників «Азовсталі», справжнього друга і посестру України, наш Ленд-Ліз та інші військові дари від партнерів, останні феєричні новини із Зомбіленду читайте на 6-й сторінці нашого видання.

Передплачуйте
улюблену газету
«Решетилівщина.UA»!

Передплатні індекси —

60841

(24 грн на місяць)

60887

(144 грн на друге півріччя)

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

«Столиця вишивки» Решетилівка долучилася до «Дня вишиванки»

Для українців вишита сорочка здавна була не просто одягом. Це символ, у якому зашифровані обереги на щастя та добро.

А для решетилівців «День вишиванки» завжди був особливим святом, яке уособлювало мирну, творчу, натхненну і квітучу Решетилівську весну, адже талановиті майстрині нашого краю бережуть прадавні традиції вишивки, примножують їх та передають з покоління в покоління. А надзвичайно популярна і вишукана решетилівська вишивка у техніці «білим по білому» — на

шляху до занесення до нематеріальної культурної спадщини ЮНЕСКО.

Вперше за багато років у Решетилівці у «День вишиванки» через війну росії проти нашого народу не проводили жодних заходів.

Незважаючи на це, містяни та жителі нашої громади масово долучилися до неофіційного флешмобу «одягни вишиванку». Трудові колективи, сімейні пари, громадськість один за одним робили фото у вишиванках і публікували їх у соцмережах, щораз підкреслюючи, що вишиванка — це наша національна броня.

Дві чудові символічні фотозони в самому серці міста до цієї дати приготували працівники Решетилівської Центральної бібліотеки імені О. М. Дмитренка та міського будинку культури. Локації привертати увагу не лише місцевих жителів, а й людей, які знайшли прихисток у нашій громаді, тікаючи від війни.

Увесь день Решетилівка «квітла» вишиванками, люди одягали свої святкові сорочки не лише на роботу, а й на прогулянку, в магазин чи то просто для фотосесії.

Юлія ГРІНЧЕНКО

До Всеукраїнського центру вишивки завітали гості із інших областей

Всеукраїнський центр вишивки та килимарства продовжує приймати гостей, які з цікавістю знайомляться з мистецькими надбаннями наших майстринь, народними художніми промислами Решетилівщини, зокрема вишивкою та килимарством, історією Решетилівки, як мистецьким краєм нашими національними традиціями.

У День вишиванки, наш Центр відвідало кілька груп переселенців з Донецької області та міста Харків, які знайшли прихисток у нашій громаді. Вони із захопленням оглядали вишиті сорочки, блузи, сукні, рушники, а також килими у Виставковій залі. Зокрема, їх приваблювала вишивка «білим по білому». Побували гості й у майстернях, де із зацікавленням на власні очі побачили процес творення наших унікальних мистецьких виробів. Люди були під враженнями від побаченого, дякували нашим майстриням за збереження мистецьких традицій, висловлювали думку, що у них «золоті руки», які створюють вишитий одяг не просто красивий, а надзвичайно вишуканий, ніжний, який є культурним надбанням

українців. І з цікавістю довідалися факт, що решетилівська вишивка «білим по білому», яка має свої особливості, занесена до Національного переліку нематеріальної культурної спадщини України і маємо сподівання, що невдовзі буде занесена й до Репрезентативного списку НКС ЮНЕСКО, як всесвітнє надбання людства (на даний час уже чекає своєї черги номінаційне досьє).

Нині Всеукраїнський центр вишивки та килимарства на своїй сторінці у Фейсбукі публікує інформацію патріотичного спрямування, але більшість,

звичайно, на мистецьку тематику, про діяльність Центру, який продовжує працювати над збереженням нашої нематеріальної культурної спадщини, створенням високохудожньої колекції вишитих сорочок, блуз, рушників, а також килимів. Ви можете насолодитися красою цих дивовижних високохудожніх робіт, завітавши до нас у Центр.

Людмила ДЯДЧЕНКО
провідний редактор
Всеукраїнського
центру вишивки
та килимарства

Решетилівська громада втратила ще одного захисника

20 травня трагічна звістка облетіла Решетилівську громаду... Україна втратила ще одного героя — нашого мужнього захисника.

У війні з російськими окупантами загинув мешканець Решетилівської громади (з села Білоконі) Володимир Пробийголова.

Володимир Пробийголова стояв на захисті Батьківщини у місті Северодонецьк Донецької області.

8 травня наш славний земляк загинув від вибухових травм.

...І лише 21 травня родина, друзі, однокласники, земляки змогли з ним попрощатися. Відспівування Героя, який віддав життя за Україну, відбулося на території Православної церкви України у місті Решетилівка.

Володимир Пробийголова народився 8 березня 1985 року в селі Дмитренки Решетилівського району, Полтавської

області. Проходив службу на Сході України... Йому було лише 37...

У загиблого залишилися мати, брат і сестра.

Вічна слава і пам'ять герою України!

Не забудемо! І ніколи не пробачимо російському окупанту загибель славних синів і дочок України!

Юлія ГРІНЧЕНКО

Решетилівщина отримала гуманітарну допомогу від швейцарських освітян

Нещодавно Решетилівська громада отримала гуманітарну допомогу від ГО DOCCU та PHZH International Projects in Education — канцелярське приладдя та спортивний інвентар для школярів. Це допоможе учням з числа внутрішньо переміщених осіб повноцінно завершити навчання.

«Усе це вдалося придбати за кошти, зібрані під час благодійної акції #We_Stand_with_Ukraine у Цюриху. Ми всі розуміємо, як важливо, щоб освіта була якісною та доступною, дякуємо за партнерство й підтримку!» — йдеться у повідомленні.

Минулого тижня подарунки від DOCCU та PHZH International Projects in Education уже отримали дітки, які тимчасово перебувають у нашій громаді та завершують навчальний рік в закладах освіти. Із перших днів війни країни Європи не припиняють свою гуманітарну місію в Україні. Чи не щодня до нашого регіону прибувають вантажі із гуманітарною допомогою, зокрема — продукти харчування, засоби гігієни, медикаменти, одяг, речі для дітей тощо.

Михайло ЧУБ

КРИМІНАЛ ТА НАДЗВИЧАЙНІ ПОДІЇ

За повідомленням Нацполіції, у період із 16 по 23 травня у Решетилівській громаді зареєстрували 37 повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події. Із них 8 внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінальних правопорушень. Нагадуємо номери телефонів, за якими Ви маєте можливість повідомляти інформацію щодо

місця перебування зниклих людей, а також відомі Вам обставини вчинення злочинів або порушення публічного порядку: (05363) 2-50-72 (чергова частина Решетилівського ВП) або 102.

Як повідомляє Решетилівська служба порятунку, протягом тижня в громаді сталася одна надзвичайна ситуація — у селі Шкурупії горіла господарча будівля.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Відбулося позачергове засідання виконавчого комітету

19 травня відбулося позачергове засідання виконавчого комітету Решетилівської міської ради.

На порядок денний було внесено 3 питання для забезпечення безперебійної життєдіяльності міста.

В ході роботи виконкому, зокрема, йшлося про надання дозволу на торгівлю морозивом та молочними коктейлями у місті, надання тимчасового дозволу на розміщення дитячих атракціонів та про затвердження протоколу електронного аукціону.

Як повідомила Решетилівська міська голова Оксана

Дядюнова, чергове засідання виконавчого комітету заплановане на кінець нинішнього місяця. Орієнтовно воно відбудеться 30 травня.

До того ж у кінці травня відбудеться і пленарне

засідання сесії. Його скличуть на 31 травня, а 27 травня мають відбутися профільні та постійні комісії депутатів Решетилівської міської ради.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Понад 2000 переселенців у нашій громаді отримали гуманітарку від держави

Уже більше місяця на Полтавщині працюють центри видачі продуктових наборів для переселенців, які живуть в області. За цей час понад 136 тисяч внутрішньо переміщених осіб отримали індивідуальні пакунки від держави.

Зокрема з 19 травня гуманітарну допомогу від держави почали отримувати і внутрішньо-переміщені особи, які зареєстровані у Решетилівській територіальній громаді.

У підсумку за два дні продовольчі набори у нашій громаді отримали понад 2 100 людей,

що офіційно зареєстровані як ВПО.

Як інформували у відділі сім'ї, соціального захисту та охорони здоров'я Решетилівської міської ради, такі продуктові пакунки — це суттєва підтримка для переселенців. Кожен з них — вагою 10–11 кг.

До видачі гуманітарки у нашій громаді залучили близько 10 працівників міської ради, також допомагали місцеві волонтери.

В ці дні біля пункту видачі, який організували в міському будинку культури, було досить людно. Переселенці займали

чергу ще задовго до відкриття гуманітарного «хабу» в нашому місті. З собою їм необхідно було мати документ, що посвідчує особу, та довідку про реєстрацію як ВПО.

До того ж, у вівторок, 24 травня у Решетилівку надійшли ковдри від Міжнародної організації з міграції з підтримки уряду Канади та Полтавської облради. Отримати їх можна внутрішньо-переміщеним особам за адресою м. Решетилівка, вул. Покровська, 17.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Для захисників закупили чергову партію спеціального взуття

Минулого тижня для захисників України придбали ще понад сто пар тактичних кросів. Про це повідомив голова Полтавської обласної ради Олександр Біленький. Взуття направлять військовим, які нині обороняють нашу землю від ворога.

«Чергові 140 пар тактичних кросівок передаємо захисникам України! Разом з народним депутатом України Олегом Кулінічем, головою

Решетилівської громади Оксаною Дядюною та усією командою об'єднані ідеєю допомоги ЗСУ. Перемога над супостатом — найважливіше прагнення кожного українця! З любов'ю до України та ненавистю до ворога кожен докладає своїх зусиль. Переможемо Разом!» — зазначив Олександр Біленький.

Окрім цього, голова облради Олександр Біленький, разом із командою

небайдужих однодумців, постійно працює над тим, щоб забезпечувати військових тепловізорами, радіостанціями та іншими важливими речами, які вкрай необхідні захисникам на фронті. Причому, нещодавно придбали перший комплект мобільної автономної зарядки, який стане незамінним помічником бійцям на передовій.

Михайло ЧУБ

Коротко про головне

Верховна Рада продовжила війсьний стан до 23 серпня

22 травня Верховна Рада продовжила війсьний стан до 23 серпня. «За» проголосували 320 депутатів.

Також нардепи 315 головами затвердили указ президента про продовження загальної мобілізації до 23 серпня.

18 травня у ВР зареєстрували президентський проект закону №7389 про затвердження указу президента «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні».

Цей крок покликаний підтримати економіку України на тлі російського вторгнення.

Запропоновані заходи повністю скасують ввізне мито на промислову продукцію, фрукти, овочі й іншу сільськогосподарську продукцію. Усі українські товари можна буде ввозити до ЄС без сплати мит. А антидемпінгові мита, запроваджені на українські товари протягом дії регламенту, не будуть збиратися навіть після завершення дії документа.

Військовослужбовця з Решетилівки нагородили орденом «За мужність»

Указом Президента України №349/2022 від 19 травня 2022 року «Про відзначення державними нагородами України» за особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі постановлено нагородити орденом «За мужність» третього ступеня нашого земляка з Решетилівки Віктора Івановича Куцевола.

Наш мужній земляк-військовослужбовець зараз перебуває в госпіталі.

Щиро бажаємо якнайшвидшого одужання і легкої реабілітації.

Місцеві ДСНСники продовжують роз'яснювальну роботу серед населення

Співробітники Полтавського районного управління ГУ ДСНС України у Полтавській області продовжують проводити інформаційно-роз'яснювальну роботу з мешканцями територіальних громад Решетилівської громади щодо запобігання виникнення пожеж в природних екосистемах.

Під час профілактичних бесід надзвичайники закликають громадян не спалювати суху рослинність, сміття, наголошуючи на адміністративній відповідальності за такі дії, а також нагадують про заборону відвідувань лісових масивів та розповсюджують тематичні листівки і пам'ятки.

Юлія ГРІНЧЕНКО

Укрпошта випустила марку «Русській воєнний корабель... ВСЬО»

23 травня у Полтаві відбулося спецпогашення нової поштової марки, яка символізує знищення російського крейсера «москва». Загалом марка виходить по всій Україні накладом у 5 мільйонів примірників.

Місцеві волонтери запрошують небайдужих до випікання солодощів для військових

Волонтери м. Решетилівка продовжують допомагати військовослужбовцям ЗСУ. Окрім виготовлення м'ясних консервів, є потреба у приготуванні солодкої випічки. Якщо маєте бажання, звертайтеся до Анастасії Пилипенко.

У пріоритеті калорійні солодощі з великим терміном придатності. До ініціативи прохають долучатися всіх, хто вміє випікати. До слова, перші смаколики вже відправили на передову.

Євросоюз скасував імпортерне мито для всього експорту України

Європейський парламент проголосував за скасування імпортерних мит Євросоюзу для всього експорту України терміном на 1 рік.

ЛЮДИ / ПОДІЇ / ФАКТИ

Таланти із Решетилівщини вибороли перемоги на обласному конкурсі «Душі пісенної криниця»

20 травня на базі Гадяцького фахового коледжу культури і мистецтв імені І. П. Котляревського відбувся обласний конкурс «Душі пісенної криниця», в якому взяли участь 37 учнів початкових спеціалізованих мистецьких та загальноосвітніх навчальних закладів Полтавщини та інших регіонів України. Учасники конкурсу продемонстрували майстерність, цікавий репертуар і високу сценічну культуру.

Участь в обласному пісенному конкурсі взяли і талановиті діти Решетилівщини. Зокрема, у номінації «Народна пісня (мала форма)» дипломом I ступеня нагороджено вокальне тріо у складі: Зозулі Марії, Піхулі Влади, Попок Єлизавети із Решетилівської дитячої школи мистецтв (керівник — Пісарєва Валентина Василівна).

Софія Гавриш

У номінації «Народна пісня (сольне виконання)» дипломом II ступеня нагороджена Гавриш Софія, вихованка Решетилівської дитячої школи мистецтв (керівник — Гончар Людмила Миколаївна,

концертмейстер — Соловйова Юлія Сергіївна). Організатори побажали талановитим діткам та їх викладачам мирного неба та подальших творчих злетів.

Віктор БІЛОКІНЬ

Вихованці дитячої школи мистецтв завоювали призові місця на обласному конкурсі «Музичний вернісаж — 2022»

У травні обласний методичний кабінет навчальних закладів мистецтва та культури спільно з кафедрою музики Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка провів обласний конкурс виконавської майстерності учнів мистецьких шкіл «Музичний вернісаж — 2022». У конкурсі взяли участь майже 400 солістів та ансамблів із 30 мистецьких навчальних закладів області

у номінаціях: «Фортепіано», «Народні інструменти (баян, акордеон)», «Вокал (академічний, народний, естрадний)».

Вихованці Решетилівської школи мистецтв взяли участь у всіх номінаціях, окрім академічного і народного вокалу. Зокрема, піаністи Анни Миколенко і фортепіанний дует Анна Миколенко — Вікторія Ненько — завоювали перше місце у конкурсі. У номінації «Естрадний вокал», Вероніка

Ткачук, тріо «Юність», Валерія Ільницька — посіли друге призове місце. Іванка Зозуля і Софія Гавриш — третє місце. Також друге місце приніс школі виступ баяніста Владислава Миколенка.

Організатори конкурсу висловлюють щирі подяку всім учасникам конкурсу, викладачам та членам журі, які тримають освітній фронт у серцях і душах учнів.

Михайло ЧУБ

«Нам потрібне мирне небо»: ЦКД «Оберіг» оголосив конкурс патріотичних віршів

Минулого тижня ЦКД «Оберіг» оголосив про старт дитячого дистанційного конкурсу патріотичних віршів під назвою «Нам потрібне мирне небо». Відеороботи приймаються із 21 травня по 2 червня.

«Шановні дітки, наші справжні патріоти, якщо ви хочете показати як сильно любите свою країну, а також підтримати наших захисників — запишіть відео, де ви напам'ятаєте розповідаєте патріотичний вірш. Це може бути вірш про Україну, рідний край, перемогу, про наших захисників і любов до рідної Батьківщини. Свій виступ можна доповнити патріотичним вбранням та музичним супроводом», — йдеться у повідомленні.

Відеофайл має тривати не більше 2-х хвилин, його потрібно надіслати на електронну

адресу — yuliya.matsola1@gmail.com, або в інший спосіб, узгоджений за номером телефону — 095-572-39-98. Конкурсанти змагатимуться в 3-х вікових категоріях: — з 5 до 9 років; — з 9 до 13 років; — з 13 до 18 років.

Конкурсні відеороботи будуть розміщені у Фейсбук

групі ЦКД «Оберіг». Результати конкурсу будуть оголошені 3 червня. Переможців визначатимуть в кожній віковій категорії, за допомогою конкурсної комісії та відзначать призами.

Віта ШАФОРОСТ

Шаповаленко Оля (4-В) досліджує вирощування хурми з кісточок в домашніх умовах

Решетилівські школярі зайняли призові місця у конкурсі «Юний дослідник»

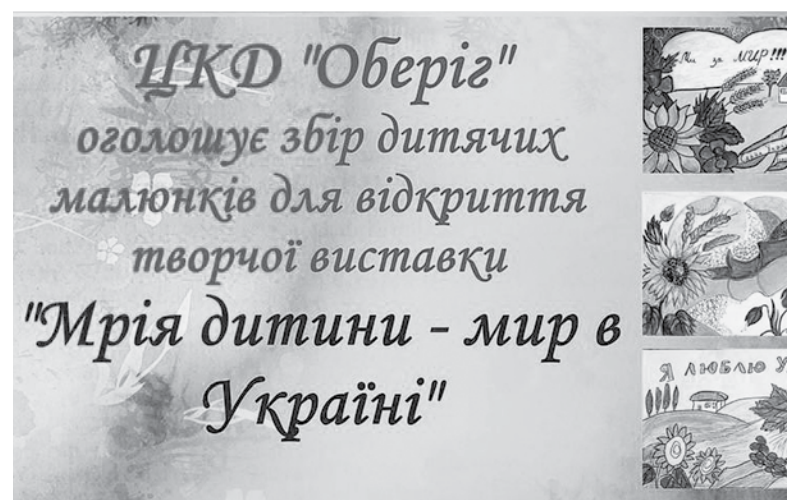
Всеукраїнський конкурс дослідницько-експериментальних робіт «Юний дослідник» щороку проходить з метою дати можливість для творчої самореалізації дітей, продемонструвати свої дослідницькі здібності та уміння працювати з інформацією. На жаль, війна зруйнувала плани провести цьогоріч шкільний етап, який завжди проводився під гаслом «Знати, щоб розуміти та вміти» з презентаціями учнівських досліджень.

У березні для участі в обласному етапі конкурсу

«Юний дослідник» Решетилівська філія I ступеня направила 6 робіт, які школярі проводили в напрямках «Я і природа», «Основи здоров'я», «Народознавство та краєзнавство». Нещодавно отримали результати обласного етапу. Зокрема, два призові місця посіли учниці 4-В класу — Наталя Хомищенко та Оля Шаповаленко. На конкурсі дівчатка зайняли третє місце.

Решта учнів нагороджені грамотами Полтавського еколого-натуралістичного центру.

Віта ШАФОРОСТ

«Мрія дитини — мир в Україні»: у Решетилівці планують відкрити виставку дитячих малюнків

ЦКД «Оберіг» запрошує дітей та батьків взяти участь у виставці дитячих малюнків під назвою «Мрія дитини — мир в Україні». На творчу виставку приймаються малюнки, виконані в різноманітних живописних, графічних та мішаних техніках довільного формату.

Роботи приймаються до 3 червня за адресою вулиця

Покровська, 19. Довідки за телефоном — 095-572-39-98. Організатори зазначають, що про дату відкриття виставки буде оголошено пізніше. По закінченню виставки, малюнки будуть передані разом з гуманітарною допомогою нашим захисникам, які боронять Україну від ворогів.

Віта ШАФОРОСТ

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Максим ЛИСЕНКО: «До лав добровольчого формування готові вступати жінки, чоловіки у віці 70+, але не вчорашні активісти»

Попри війну всі служби та структури Решетилівської міської громади працюють, мов добре відлагоджений годинник. Депутати міської ради та виконком збираються на свої засідання для вирішення нагальних питань. Усі галузі функціонують — від підприємств благоустрою до комунальних служб. Відділ соцахисту забезпечує виплати допомог землякам та вимушено переміщеним особам, роздає продуктові набори та гуманітарну допомогу. Якщо у перші дні повномасштабного вторгнення всі зусилля місцевої влади були зосереджені на оборонній діяльності, то нині відділи та управління міської ради повернулися до вирішення профільних питань. І як це часто буває в тилу, у мешканців Решетилівської громади за буденними справами з'явилось примарне і хибне відчуття безпеки. Як саме це проявляється — про це ми й говорили із керуючим справами виконавчого комітету Решетилівської міської ради Максимом Лисенком.

— **Максими Вікторовичу, яким запам'ятався перший день повномасштабного вторгнення? І якими були, власне, перші дії міської влади в умовах війни?**

М. Л.: Мене розбудили рано-вранці, ще 6-ї ранку не було — терміновий збір на роботу. Швидко зібрався, часу читати новини не було. Такий поспіх не здивував, адже напередодні в країні ввели надзвичайний стан. Думав, що то певно навчання з приводу того, як швидко реагуватимуть і діятимуть всі служби, органи влади у екстрених ситуаціях. Коли приїхав на роботу, взяв до рук телефон і почав читати новини. А там — Київ бомблять, Харків бомблять... Відчуття були, ніби читав новини з якоїсь паралельної реальності.

Міський голова Оксана Дядюнова збрала того ранку всіх заступників, аби детально обговорити, хто і що робитиме, за який напрямок відповідатиме в умовах воєнного стану. На той момент в нас вже існував чіткий алгоритм дій, детально розроблений порядком із виписаними інструкціями, хто і чим має займатися під час повномасштабного початку війни.

— **Тобто паніки не було?**

М. Л.: Жодної. Я свого часу, коли працював у райдержадміністрації, займався якраз цим напрямком роботи, тому добре знав, як

діяти. У міській раді на той момент вже рік як працював сектор оборонної роботи, котрий завчасно розробив порядок дій для місцевої влади. І саме там до деталей було розписано, що має робити кожен працівник міської ради на випадок запровадження воєнного стану. Нашим головним завданням на перших порах, як це не дивно звучить, була необхідність заспокоїти людей, щоб не було паніки насамперед у колективі, у лавах виконавчої влади. А ще нас добре мотивувала власним прикладом міський голова Оксана Дядюнова, її спокій і впевненість. Бо не кожен чоловік з того моменту, як діз-

“

Ми маємо справу з підступним противником і це добре, що бої не точаться на території Решетилівщини. Але краще бути готовим зараз.

нався про початок повномасштабного вторгнення, поведився так спокійно. Оксана Анатоліївна у нас молодець. І той факт, що в нас у громаді порядок, міська влада працює, як єдиний механізм, — велика заслуга саме Оксани Анатоліївни, бо вона нас згуртувала і зараз вся громада працює в тилу на перемогу.

— **Що увійшло до нового, воєнного кола обов'язків керівника апарату?**

М. Л.: Від самого початку й до сьогодні у принципі займався всім. Йдеться насамперед про співпрацю з військкоматом, поліцією, іншими службами, що знаходяться на території громади. З першого дня ми закрили всю громаду патрулюваннями, оскільки зробити це силами патрульної поліції було б неможливо. Йдеться і про Решетилівку, і про сільські населені пункти, де були створені патрульні бригади із добровольців. Ці люди слідували за дотриманням порядку і вдень, і вночі.

Займалися оповіщенням населення, доправляли повістки у населені пункти громади. У перші дні, коли розпочався масовий призов, було створено спеціальні групи зі спеціалістів міської ради. Працівники різних відділів займалися розвезенням повісток. Ми розробили графіки цілодобового чергування керівництва міста та відділів,

аби міська рада працювала 24/7. Нині потроху повертаємося до більш звичного графіку роботи і якщо хто із керівників підрозділів міської ради і не знаходиться у самій будівлі, то «на телефоні» ми постійно. Адже всі розуміють: у країні війна і будь-якої миті може трапитися що завгодно. Нині переважно займаємося створенням добровольчого формування територіальної громади.

— **Читала про це у соцмережах. Один із решетилівських користувачів написав пост із закликом до міської влади робити це активніше. Дуже вже нагадало знаменитий хештег #ніхтонічого не робить.**

М. Л.: От у перші дні війни у громаді було багато активістів, котрі закликали щось робити, захищати територіальну громаду. Оскільки у громаді немає військової частини, ми почали формувати добровольчі формування територіальної громади. Вони покликані забезпечувати правопорядок у населених пунктах під час воєнного стану, проводити патрулювання, чергування, тощо. Були не врегульовані певні юридичні моменти. Проте ми зібрали заяви усіх тих, хто бажав стати до лав цього формування, і відправили їх полтавській районній територіальній обороні, котрій мало підпорядкуватися таке формування. Далі проходило необхідне погодження кандидатур. Був момент, оскільки тривалий час не призначався командир формування, тому не можна було швидко укласти контракти із добровольцями. Але заяви ми зібрали, бажаючих було дуже багато...

— **Але потім щось пішло не так?**

М. Л.: Буквально пару тижнів тому ми почали офіційно, після остаточного затвердження кандидатури командира, формувати підрозділ. Для цього потрібно було укласти контракти із тими людьми, котрі попередньо написали заяви на вступ. Кинулися їх укладати, а бажаючі різко втратили запал захищати свою громаду на її ж території. Бо у перші дні аж занадто багато було тих, хто кричав, що влада нічого не робить і ледь не здає Решетилівку без бою. Та варто було війні відступити від кордонів Полтавської області, посунути далі в бік до Луганська і Донецька, як і розмови набули зовсім іншої тональності.

— **Наслухалися заспокоїливого Арестовича і вирішили, що за пару тижнів ЗСУ вже звільнять Херсон, дійдуть**

до Белгорода, а літо цілком можна буде десь поніжитися на березі українського Азову?

М. Л.: Не без того. Та на території громади має діяти добровольче формування, бо є певні завдання, котрі у випадку Решетилівської громади, де немає військової частини, має виконувати саме територіальна оборона. І це на сьогодні дуже велика проблема, на жаль. Ми вже до цих людей зверталися неодноразово, збирали їх. У відповідь — купа відмазок. Як не прикро про це говорити, та бажаючі захищати свою громаду зникли, запал десь пропав і вже забули, що вимагали зброю, щоб не дати супостату захопити громаду. Хочеться до людей достукатися, пояснюємо, що війна не закінчилася, вона триває і невідомо, скільки часу насправді продовжаться бойові дії. Ми маємо справу з підступним противником і це

“

Наші працівники у перших лавах написали заяви, а зараз уклали контракти на три роки. А от решті колишніх бажаючих, схоже, хоробрість зрадила.

добре, що бої не точаться на території Решетилівщини. Але краще бути готовим зараз. Бо чую аргументи від вчорашніх активістів, що «от якби вони до нас ішли, то ми б тоді контракт і уклали». Проте краще бути готовим завчасно, пройти відповідну підготовку. Адже потрібно пройти навчання із домедичної підготовки, стрільби.

— **До слова, в минулому номері якраз була розповідь про капітана волейбольного клубу «Решетилівка» Ніка Сотника. Він у Полтаві на контракті служить у такому добровольчому формуванні територіальної оборони. Вдень**

вони проходять військовий вишкіл, а увечері та вночі виходять на патрулювання міста.

М. Л.: От і в нас бійці мали б проходити навчання і виконувати військові завдання. Проте зараз людей немає. Що б ми не робили, вже спілкувалися індивідуально, колективно, — кожен шукає причини, аби відмовитися. Хоча частина підрозділу вже сформована з працівників міської ради. Це аргумент для тих, хто починає закидати «а ви нам приклад покажіть». Наші працівники у перших лавах написали заяви, а зараз уклали контракти на три роки. А от решті колишніх бажаючих, схоже, хоробрість зрадила. Вже й слухавку перестали брати, коли телефонуємо. А в перші дні було дуже багато стратегів та тактиків, які розповідали, де і як потрібно будувати блокпости, переривати дороги, вимагали дати зброю. Зараз до лав добровольчого формування в нас готові вступати жінки, чоловіки у віці 70+, вони готові обороняти громаду, вчитися тримати автомат, стріляти навіть із поганим зором. Та не вчорашні активісти.

— **У мирний час ви опікувалися питаннями, що стосуються діяльності старостинських округів. Як у воєнний час працюють старости в округах?**

М. Л.: Ми не встигли об'єднати старостинські округи, укрупнити їх і створити нові старостати. Так що в умовах війни лишилися працювати колишні старости. Всі очільники старостинських округів, як і міська рада, працювали у режимі 24/7, особливо у перші дні. Так само швидко реагували, коли потрібно було навіть пізно увечері зібратися на екстрене засідання усім разом, аби вирішити нагальні проблеми. Зараз у країні виникли проблеми з паливом. Тому враховуємо моменти логістики, аби зайвий раз до Решетилівки очільників старостинських округів не висмикувати. Проте свою роботу вони роблять на совість.

Настя ТОПОЛЯ

ВІЙНА

НОВІ РЕАЛІЇ ВІЙНИ: Ленд-Ліз іде в Україну, рашисти повертаються на «архіпелаг ГУЛАГ», а битва за захисників Маріуполя переходить на дипломатичний рівень

Головна і надзвичайно важлива новина минулого тижня — як росіяни не намагалися перешкодити, та американські парламентарі проголосували за 40 мільярдів доларів військової допомоги для України. Ця сума є фінансовим підкріпленням для програми Ленд-Лізу, яку напередодні ухвалили Сенат із Конгресом і оперативно підписав президент США Джо Байден. Із підписом і цього разу він теж не барився. Про важливість української перемоги і підтримки нашої держави свідчить хоча б той факт, що пакет про фінансову допомогу пан Байден підписував у Південній Кореї, де саме перебував із офіційним візитом і куди всі офіційні папери йому було доставлено оперативно з Вашингтона. Українці побачили знаковість події ще й у тому, що на сьогодні Південна

Корея є основним союзником Сполучених Штатів поза НАТО. Такого статусу, схоже, набуває й Україна. Поки що неофіційного.

Що ж до пакету фінансової допомоги, то нагадаємо ще раз, на які потреби плануються витратити кошти. Зокрема, 6 млрд доларів підуть на зброю, розвідувальну підтримку, підготовку та іншу допомогу щодо безпеки Збройним Силам України. Ще \$8,7 млрд — на заповнення запасів зброї, яка була передана Україні; \$3,9 млрд — на фінансування операцій Європейського командування, зокрема розвідувальну підтримку. \$11 млрд витратять на зброю, військово та захисне обладнання і спорядження, яке Байден зможе надіслати Україні прискореними темпами, без додаткового погодження з Конгресом. Для Держдепартаменту ухвалили \$13,8 млрд.

Основна частина цих коштів піде до Фонду економічної підтримки, щоб допомогти українському уряду продовжувати свою роботу. \$4,4 млрд направлять на постачання продовольства Україні та іншим країнам. Важливий момент — Штати будуть постачати Україні сучасне озброєння, а Пентагон вже починає розміщати військово замовлення для нашої країни на підприємствах американської «оборонки».

Військових приємностей українці отримають і від партнерів з антипутінської коаліції, котра цього тижня вдруге збиралася у Німеччині на авіабазі «Рамштайн». Як повідомив радник офісу президента Олексій Арестович, до другого засідання коаліція чисельно зросла, що не може не радувати. За результатами зустрічі військових міністрів 20 країн заявили про постачання

озброєння до України. Для прикладу, Данія поставить проти-корабельні ракети «Гарпун». У пакеті військових подарунків

для ЗСУ — снаряди, танки, артилерія, про які для України просив ініціатор зустрічей, глава Пентагону Ллойд Остін.

«Вільний світ має сьогодні обличчя України»

Минулих вихідних Україна зустрічала свого доброго друга — президента Польщі Анджея Дуду. Напередодні офіційного візиту пан Дуда розповів про розмову із Володимиром Зеленським за декілька годин до війни. Глава Польщі 23 лютого якраз був у Києві. Прощаючись зі своїм гостем і другом, Володимир Зеленський тоді сказав, що може так статися, що вони бачатися востаннє, бо був переконаний, що протягом найближчого часу росія атакує Україну. З початку війни Анджей Дуда щодня телефонував своєму українському колезі та другові. Ну а про безпрецедентну допомогу Польщі Україні в цій війні годі й говорити. Як то кажуть, війна показала, хто нам справжній друг, а від кого краще відгородитися умовним ровом із крокодилами по всьому кордону.

Зустріч Анджея Дуди в столиці була справді щемною, а його промова в українському парламенті — щирою і відвертою. Він згадав про українських біженців, яких прихистила Польща за ці три місяці війни.

«Ваші рідні, дружини, батьки, діти, онуки, мільйони людей, які мусили виїхати з України до Польщі, втікаючи від трагедії війни, не є в нашій державі біженцями — це наші гості, — зауважив Анджей

Дуда з трибуни Верховної Ради. — Ви кажете, що Польща відкрила свій кордон і дала українцям такі ж самі права, які мають поляки, і прийняла до шкіл ваших дітей, і це також правда. Але це не ми герої, ви є героями. Дякую вам сьогодні за те, що ви захищаєте Європу перед нашествиям варварства та нового російського імперіалізму, що показуєте тиранам їхнє місце, що ви доказали, що дух вільного народу сильніший».

Польський президент наголосив: якими б потужними не були спроби ворогів посварити

українців та поляків, їм це однозначно не вдасться. Та й загалом зараз на часі польсько-український трактат — договір про добре сусідство. Його першим кроком стане швидкісне залізничне сполучення між Києвом та Варшавою і цей проект дві країни мають реалізувати в найближчі роки. За словами Анджея Дуди, Польща також активно долучиться до відбудови України після війни. Про створення спеціального фонду на відбудову України пан Дуда говорив наступного дня в Давосі на світовому економічному форумі,

як і про майбутнє бізнесових стосунків із росією та майбутнє самої України.

«Після Бучі, Бородянки, Маріуполя не може бути повернення до «business as usual» із росією, — переконаний Анджей Дуда. — Я особисто не спочину, поки Україна не стане членом Європейського Союзу у повній мірі цього слова. Це моя велика мрія як Президента Польщі та як людини, щоби ми могли разом будувати спільне майбутнє, це дуже важливо не лише для нас, але й для наступних поколінь — наших дітей і онуків».

Зустріч Анджея Дуди в столиці була справді щемною, а його промова в українському парламенті — щирою і відвертою. Він згадав про українських біженців, яких прихистила Польща за ці три місяці війни.

Рефлексували на зустріч польського та українського президентів і два бункерні діди — путін із лукашенком. Оскільки до цих двох світових ізгоїв на гостини ніхто не їде, то діди влаштували свій «сходнячок» у Сочі й відреагували на події в Києві у звичний для них манері, коли краще б ото жували, ніж говорили. Лукашенко договорився до того, що заявив: Захід збирається загарбати і розділити Україну (напевно, як СРСР у спайці з гітлерівською Німеччиною у 1939 році поділили Польщу?), так що українці ще прибіжать за допомогою та порятунком до Білорусі з росією. Ото вже дзуськи!

ВІЙНА

Назад у піонери. І в ГУЛАГ?

Схоже на те, що у маразм за поребріком впадають не лише застуджені радянським союзом діди, а й уся неозора росія. Власне, там повним ходом і на повному серйозі намагаються повернутися назад у «совок». Колишній гімн СРСР авторства Александра з ініціативи того ж таки путіна вже став національним гімном росії декілька років

тому. Тепер на повний голос лунають пропозиції замінити російський триколон на... червоний радянський прапор із серпом та молотом.

Ну, а 19 травня у крапцях традицій совка на Красній площі у Москві росіяни на чолі з тамтешніми адептами КПРФ влаштували дике шоу — масовий прийом у... піонери. Червоний галстук

одночасно пов'язали п'ятю тисячам дітлахів, які клялися виконувати закони піонерів. Картинка відверто тхнула нафталином і була схожа на якийсь сюр. Що наступне у цій країні зомбі? Відродження «трійок» НКВС і ГУЛАГу? До останнього насправді росіянам вже рукою подати. Бо практику судів практично за «антисовєтчину» сусіди уперто відроджують. Першою жертвою може стати лідер рок-гурту ДДТ Юрій Шевчук,

котрий під час концерту в Уфі зі сцени висловився проти війни в Україні і заявив, що «Батьківщина — це не дупа президента». Його звинуватили у дискредитації армії росії, справу направили до суду в Петербурзі. А стаття, котру інкримінують музиканту, якраз відповідає статті за антирадянську діяльність у колишньому КК СРСР.

Проте зазомбоване населення ерефії після трьох місяців війни таки потроху

прокидається. Похоронки і труни роблять свою справу. Ще декілька тижнів тому деякі проплачені кремлем експерти прогнозували, що варто путіну оголосити загальну мобілізацію — і росіяни дружними рядами побіжать гинути за свій мордор і за путіна. Та настрої в країні свідчать геть зовсім про інше: минулого тижня на росії коктейлі «молотова» влучно поцілили вже у 12-тий військкомат.

«Будемо забирати їх додому»

Що таке гідність, честь і мужність справжніх військових, минулого тижня вкотре продемонстрували захисники Маріуполя і «Азовсталі». Із розбомблених підвалів заводу на березі Азовського моря 20 травня вийшли всі захисники. Останніми руїни «Азовсталі», що стала справжньою фортецею для бійців «Азову», морпихів, прикордонників, бійців ТрО Маріуполя, Нацполіції та СБУ, залишили, як і годиться, командири. Українських захисників та захисниць автобусами доправили на окуповану територію.

Операція з порятунку життя наших незламних титанів триває. Нагадаємо, що з 16 по 20 травня загалом зброю склали 2 439 бійців. Серед них чимало поранених та бійців із тяжкими пораненнями. Проте вони не здалися в полон, як радісно волають російські пропагандисти, а саме виконали наказ і склали зброю.

Міжнародний комітет Червоного Хреста заявив, що із 17 травня почав реєстрацію українських військових, яких вивозять із маріупольського заводу «Азовсталь», аби їм не заподіяли лиха. Важкопоранені захисники були госпіталізовані в Новоазовську, а решту

ув'язнили в колонії в Оленівці. Крім того, російські ЗМІ повідомляли, що майже 90 українських військовополонених із Маріуполя перевезли до СІЗО в російському Таганрозі.

20 травня командир «Азову» Денис «Редіс» Прокопенко записав заключне звернення, в якому повідомив, що вище військово керівництво дало наказ про збереження життя та здоров'я військовослужбовців гарнізону і припинення оборони міста. «Цивільних вдалося евакуювати. Важкопоранені отримали необхідну

допомогу, їх вдалося евакуювати з подальшим обміном та доставкою на територію, підконтрольну Україні. Щодо загиблих героїв процес триває. Та надіюся, найближчим часом рідні та вся Україна зможуть з почестями поховати своїх воїнів», — сказав Прокопенко.

Нікчемними — так виглядали «браві» російські вояки, які конвоювали на окуповані території захисників «Азовсталі». Здавалося, що навіть зі зброєю в руках вони бояться цих змучених, проте нескорених і відважних вояків. Російські «чмоні» намагалися принизити

«азовців», примушуючи роздягтися, аби знайти «нацистські» тату. Захисникам «Азовсталі» ще доведеться пройти через приниження від рашистів, та головне, що вони живі. Бо вже почали лунати страшні речі від вітчизняних «патріотів», які сидять в тилу дупами на теплих диванах і «розмірковують» про те, що полон у росіян гірший за смерть. Руслана у гонитві за піаром взагалі переступила всі межі пристойності, втілюючи своє фото на одній світлинці поруч із обличчям нашого земляка, полтавця, морпіха Сергій «Волини» Волинського.

Тож нагадаємо ще раз — спецоперація із порятунку захисників «Азовсталі» триває. Не ведіться на провокації, не вірте брехливим російським ЗМІ, котрі й через наших корисних ідіотів та політиків будуть закидати інформацію про бійців, про нібито їхні свідчення у полоні, тиснутимуть на владу й суспільство, аби залякати. Головне — захисники і захисниці живі, а українська влада із міжнародними партнерами докладає усіх зусиль, аби повернути наших маріупольських титанів додому. На цьому наголошує і Володимир Зеленський. «Далі все залежить від того, що на себе брали ООН, Червоний Хрест, Російська Федерація, що вони [військовослужбовці] будуть у безпеці і будуть очікувати того чи іншого формату обміну. Сьогодні я думаю так: закінчиться процес, яким керує сьогодні розвідка, — процес вивезення, виведення та підготовки до діалогу, до обміну. Будемо забирати їх додому. Це те, що ми повинні зробити, повинні разом із партнерами, які брали на себе відповідальність», — прокоментував президент.

Ну, а бажаючи побачити героїчну загибель наших захисників, швиденько йдуть у добре відомому напрямку за російським військовим кораблем.

«Спільними зусиллями наближаємо перемогу»

Цього тижня українці знаково відзначили 40 днів із моменту, як на флагмані російського флоту крейсері «Москва» хтось невдало покурив. У столиці, і в Полтаві також, відбулося спецпогашення нової поштової марки від Укрпошти «Русській військовий корабель... ВСЬО». Марка виходить по всій Україні накладом у 5 млн примірників, аби її придбати до поштових відділень у понеділок вишкочувалися від самого ранку. У Полтаві марку спеціальним штемпелем погасили голова обласної ради Олександр Біленький та голова обласної військової адміністрації Дмитро Лунін. Олександр Юрійович слушно зауважив у Фейсбукі: «В Укрпошті ще до біса роботи з випуском нових

марок і все завдяки ЗСУ! Дякуємо нашим захисникам!»

Дякує голова обласної ради військовим не лише на словах, підтримує спорядженням та такими потрібними гаджетами. Минулого тижня у співпраці із міським головою Решетилівки Оксаною Дядюною та народним депутатом Олегом Кулінічем нашим землякам-захисникам на передову було передано ще 140 пар тактичних кросівок. Цього разу йдеться про безпілотні програмно-апаратні комплекси для розвідників. Саме такий запит надійшов від керівництва обласної тероборони.

«Замовлений нами комплекс вже виготовляється і невдовзі надійде на службу захисникам Полтавщини, — повідомив Олександр

Біленький. — Скоординували дії і допомогу з народним депутатом України Олегом Кулінічем та депутатами облради Валерієм Капленком, Василем Воротинцевим, Миколою Бондарем, Олександром Суханем, Олегом Діденком, Іваном Близнюком. Щиро дякую всім, хто підтримав!

Щодо БПЛА. Функціонал комплексу широкий: аеророзвідка, патрулювання, картографування, коригування вогню, охорона кордонів і перенесення невеликих вантажів. Також він має змогу оперативно передавати інформацію з точними географічними координатами в режимі реального часу.

Більше того — техніка може працювати в складних умовах, коли штучно створюються радіозавади і блокується сигнал супутникової навігації. Супостат на Полтавщину не пройде! Нашими спільними зусиллями наближаємо перемогу України.

Настя ТОПОЛЯ

РЕТРОСПЕКТИВА

Укрпошта розпочала передплату видань на II півріччя 2022 року

Серед широкого переліку різних популярних видань місцева преса, тематичні видання, періодика для розвитку дітей та багато інших цікавих видань.

Газети та журнали можна передплатити для себе, батьків або своїх бабусь та дідусів у селах. Передплата періодичних видань під час війни набуває особливого змісту, оскільки для багатьох людей, особливо пенсіонерів друковані видання, залишаються основним джерелом новин місцевого та районного масштабу. На сьогодні, більше 70% періодичних видань продовжують друкуватися та задовольняти потреби своїх читачів.

Передплатити газети та журнали можна:

до 16 червня видання загальнодержавної сфери

розповсюдження;

місцеві видання (обласні, міські, районні) в строки, що визначені згідно з укладеними з видавництвами (редакціями) договорами.

Оформити передплату на II півріччя 2022 року можна через сервіс «Онлайн-передплата» на сайті Укрпошти, або у звичайний спосіб у поштових відділеннях та у листоноші.

В умовах воєнного стану, онлайн сервіс є найбільш безпечним, швидким та зручним способом передплати видань. Ви можете швидко обрати із переліку загальноукраїнське чи місцеве видання та відразу оплатити вартість передплати платіжною картою. Серед передплатників, які оформляють передплату видань через сервіс «Онлайн-передплата» на суму від

100 грн та терміном не менше ніж на 6 місяців, буде проведений розіграш легендарних поштових марок «Руський воєнний корабель, іді...!» та побутової техніки — мультиварок, м'ясорубок.

Передплатники, які оформлять передплату в поштовому відділенні або через листоношу на суму від 100 гривень та більше терміном не менше ніж на 6 місяців автоматично стають учасниками акції «Я люблю передплату» та прийматимуть участь у розіграші 24-х ручних блендерів. Акція триватиме до 25 червня 2022 року, включно.

Передплачуючи періодичні видання у нелегкий для нашої країни час ви не лише підтримуєте українську видавничу галузь, а тим самим робите свій внесок у розвиток економіки нашої країни.

**Тож долучайтесь до передплати!
А Укрпошта докладе всіх зусиль, щоб доставити пресу кожному передплатнику!**

Водне багатство Решетилівського краю

У сьогоднішньому випуску рубрики «Ретроспектива» хочу підняти важливу тему збереження водних ресурсів нашого краю. З давніх давен в українського народу існувала добра традиція оберігати річки й озера від забруднення — наші пращури опоряджували джерельця води, що б'ють з під землі, обсаджували береги ставків деревами. Ріки, озера, ставки, болота — головні джерела прісної води України, зокрема й ті, що розташовані в нашому краї, потребують допомоги. Їхні береги часто густо захащені від різного бруду і перетворюються на смітники. Пластикові пляшки, пакети та інший непотріб доводять воду до непридатного стану, а береги підточуються та розмиваються. Зникають і замулюються вікові джерела чистої цілющої води, бідніє краса рідного краю. Вже зникла практично джерельна вода в Гарячківському лісі, під нову дорогу закатали джерело в Новій Диканьці, яким постійно користувалися місцеві мешканці. Ним раніше опікувалися учні та вчителі сусідніх шкіл.

На території Решетилівського краю протікають такі річки: Псьол, Говтва Грузька, Говтва Вільхова. Крім того, по терену краю протікає Полужир'я, Саврай та Бакай. Серед перелічених залишається повноводним лише Псьол, Говтва впадає у нього легеньким струмочком. Псьол є досить великою річкою, лівою притокою Дніпра, і протікає майже по всій території Полтавської області. Інші перелічені річки маловодні, заболочені та із заростями комишу. Протяжність річок по району наступна: Псьол — 20,7 км, Говтва — 32 км, Полужир'я — 17,9 км, Вільхова

Говтва — 47,2 км, Грузька Говтва — 31,1 км. По течіях Псла та Говтви зустрічаються запаси білої глини. Так, у виданні «Збірник том II Полтавщина» за 1927 рік було надруковано, що «Немає сумніву, Псьол найкраща річка на Полтавщині з чистою прозорою водою, з швидкою течією та чудовими краєвидами».

До речі, з річкою Говтвою пов'язана певна легенда про одного решетилівського священника. Мені її розповів дуже давно Володимир Христуць, якого на жаль вже немає. За його оповіддю, під час російсько-шведської війни у 1709 році у Говтві, а саме в Гарячківському лісі, під час військових дій між шведами та москалями було втоплено

декілька бочок золота. Звісно, з часом русло дещо змінювалося, так що скарб до цього часу не знайдений. Ну, а може взагалі його і не існувало — на то вона і легенда.

Загальна площа всього водного джерела нашого краю становить понад 440 га. В господарстві та промисловості використовують підземні води, які більш чисті, ніж поверхневі. Підземні води розташовані кількома горизонтами і забезпечують потреби населення краю питною водою. Господарства Решетилівщини і промислові підприємства використовують для своїх потреб як підземні, так і поверхневі води.

Унікальними витворами природи є джерела. Вони

живлять ріки, болота і мають незамінний лікувальний ефект. Підземні води Решетилівського краю близькі по вмісту мінеральних речовин до Миргородської води, яка з давніх часів вважалася цілющою. В Решетилівській «Дубині» на луках люди добували «ропу», яку на жаровнях перетворювали на сіль.

На берегах наших водойм зустрічаються тварини, занесені до Європейського червоного списку: видра річкова, деркач, п'явка медична. А до Червоної книги України занесені такі створіння як, широконосий рак, мурашка руда лісова, ропуха очеретяна, лебідь малий, лунь польовий, лунь степовий, сорокопуд чорноголовий, жук-олень,

журавель сірий, кулик-сорока, ходулочник, горностай, гадюка степова східна.

Рослини, взяті під охорону: гадючник в'язолистий, живокіст лікарський, перстач гусячий, вербозілля лучне, герань лучна, латаття біле, сальвінія плаваюча. Зустрічаються цінні лікарські рослини: валеріана висока, родовик лікарський.

З метою збереження рослинного і тваринного світу були створені заповідне урочище «Кут», заказник державного значення «Михнівський» (там тривалий час добували торф у 1920–1950 рр.), та ландшафтні заказники «Гарячківський ліс», «Щербаки», «Кузьменки», ботанічний сад «Новодиканський».

Юрій КІСІЛЬ

ЗНАЙ НАШИХ

«У такий час весільні марші мають перебивати звуки сирен»

Ця фраза для харків'ян Каріни Камишової та Вадима Поповича стала вирішальною у прийнятті доленосного рішення. Так, хороший друг закоханих, родом із Сумщини, котрий нині разом із друзями знайшов прихисток від жахів війни у Решетилівській громаді, у селі Остап'є, поклав край сумнівам та ваганням, а чи варто одружуватися під час війни. Сказав твердо: «У такий час весільні марші мають перебивати звуки сирен», аби ще на одну щасливу і красиву родину в Україні стало більше.

Весілля постійно відкладали, бо не на часі

Їхня історія кохання розпочалася у гамірному студентському Харкові, проте Полтавщина у цій *love-story* теж свою роль зіграла. Каріна приїхала до міста-мільйонника з Луганщини, де під Сватовим мешкала її родина. Приїхала, аби вступити до Національного фармацевтичного університету. З дитинства дівчина захоплювалася ліками: їй подобалося запам'ятовувати назви та складові медичних препаратів, вже малою знала, від якої недуги допомагає та чи інша пігулка або мікстура. Так що мама була переконана — у сім'ї стовідсотково підростає майбутній фармацевт.

Вадим родом із Харківщини. У Бригадирівці, що на Балаклійщині, виріс у родині з мамою, бабусею та дідусем по маминій лінії. Після закінчення школи вступив до Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна, обравши фах історика. Запитаєте, до чого тут Решетилівщина? О, вона у житті цих двох молодих людей зіграла справді магічну, навіть містичну роль. Хлопець і дівчина називають її знаковою для себе. Бо познайомилися Вадим із Каріною завдяки сину Сергія Петровича Дурицького, старости з Остап'є. Вадим із Петром жили у гуртожитку на одному поверсі, обоє навчалися на історичному факультеті. От Петро разом зі своєю дівчиною і вирішили познайомити друзів. І так сталося, що знайомство те стало доленосним: то було кохання з першого погляду. До речі, у своїх почуттях Вадим зізнався коханій на Полтавщині, на весіллі вже інших своїх друзів.

На запитання, що дужче прив'язало до Харкова, робота чи кохання, Вадим із Каріною майже в один голос відповідають, що і кар'єра, і почуття. Та напевно, що любов таки більше. Бо спочатку було кохання, а вже потім обоє

почали будувати кожен свою кар'єру, підкорюючи велике місто. Вадим викладав історію в одній із харківських шкіл, продовжив навчання в аспірантурі Харківського педагогічного університету імені Григорія Сковороди. Каріна влаштувалася до магазину оптики й працювала оптометристом — фахово допомагала підбирати клієнтам окуляри та контактні лінзи.

Молоді люди жили разом, проте одружуватися не поспішали. Точніше, відкладали весілля на потім. Вадим посміхається і пояснює: «Бо то не на часі, або ж потрібно шпалери переклеїти і відкласти кошти на ремонт, то на роботі запара, то потрібно поїхати до батьків картоплю посадити. І все відкладали. А війна принесла усвідомлення того, що потрібно жити тут і зараз і не відкладати на потім насправді важливі речі».

Вирішили їхати після масованих бомбардувань житлових кварталів російською авіацією

У те, що повномасштабна війна можлива, молоді харків'яни, як і більшість українців, не вірили. Гнали від себе цю думку. Проте настрої у той останній мирний день був не найкращий. Вадим зауважує, що у передчутті не вірить, але стан душі і настроїв напередодні повномасштабного вторгнення був саме такий. У їхній затишній квартирі у районі ХТЗ, де мешкали закохані, тієї лютневої ночі було жарко, тому вікна лишили напіввідчинені. О 5-й ранку Каріну з Вадимом розбудили вибухи — рашисти

почали обстрілювати околиці міста. Перша думка — напевно, що це феєрверки. Прислухалися — та ні, на салют ці вибухи мало схожі. Коли Вадим відкрив Телеграм, всі українські пабліки вже повідомляли про те, що розпочалася війна.

«Під час обстрілів перші два дні дотримувалися правила двох стін, — згадують ті 13 днів під авіанальотами та бомбардуваннями Каріна з Вадимом, розповідають, доповнюючи один одного та продовжуючи речення один за одного. — Влаштували безпечне місце в коридорі квартири. Та з кожним днем ситуація погіршувалася, ставало все страшніше. Наш район далеко від Салтівки, яку нещадно обстрілював ворог. У нас було спокійніше. Та коли почала діяти військова авіація, коли почали гинути і травмуватися друзі та знайомі, знайомі знайомих, от тоді стало реально страшно і почали спускатися в підвал будинку. Він був такий, що половина стін укриття знаходилася над землею. Тож безпека була примарна. Сенса був не в тому, що страшно, більше вплинула гуманітарна катастрофа, що насувалася. Бо відключали воду, світло. Тобто боялися, що коли відключать світло, продукти зіпсуються. А в магазинах на той момент було вже порожньо. Був момент коли виключили воду і ми не могли купити воду в магазині. Добре, що встигли зробити невеликі запаси». Вадим говорить, що вже на той момент стояла перед очима примара Маріуполя, де людям доводилося топтити на воду сніг.

Спочатку думали, що все минеться й обійдеться, вдасться перечекати. Але кожного дня ставало все гірше, щодня російські війська обстрілювали Харків усе сильніше.

Коли військова авіація почала масовано бомбити житлові квартали — от тоді й прийняли рішення виїздити. Тим більше, що друзі кликали у Остап'є.

До залізничного вокзалу йшли пішки тунелями метрополітену

З Харкова вони вибиралися майже добу. Ворог якраз почав обстрілювати район, у якому жили Вадим із Каріною. Жодне таксі не погодилося ні за три, ні навіть за п'ять тисяч гривень довести до вокзалу пару із невеличкою валізкою. У неї поклали білизну, пару футболок та ноутбуки. До залізничного вокзалу — 12 кілометрів. Усю цю відстань Вадим із Каріною долали під землею. Під обстрілами добігли до найближчої станції метро, спустилися у підземку і йшли тунелями через усю червону гілку харківського метрополітену. Потім довелося ще вичекати чергу на евакуаційний потяг. Рідне місто лишали у потязі під акомпанемент бомбардувань — російські бузувіри влаштували авіаналіт на залізничний вокзал. Спочатку доїхали до Краснограда, потім — до Полтави. А з міста забрали вже друзі.

«Перші три дні на мирній Полтавщині ми спали одягнені, — зізнається Каріна. — За звичкою, що потрібно кудись бігти, рятуватися. Тиша теж перший час лякала, особливо шурхоти та голосні звуки. Я на ці звуки гостро реагувала». А потім почали звикати до спокійних ночей без вибухів авіабомб над головами й відходити від стресу. Завдяки й людям, зокрема. Молодята зауважують, що люди на Полтавщині дуже гостинні й добрі. «Всі, чим можуть, допомагають. Принесли ковдри, подушки, готову їжу. Аж до сліз доводило — такі тут люди», — розповідає дівчина.

Про весілля під час війни, родину в окупації та мрію повернутися додому

У мальовничому селі Остап'є з неймовірними краєвидами молоді харків'яни відігрілися душею так, що вирішили таки не відкладати більше на після війни те, що у мирний час здавалося не на часі — власне весілля. Воно було скромне: обмін обітницями та обручками під час розпису засвідчила пара друзів. Наступного дня зібрали на скромне частвування приятелів, запросили старосту Сергія Дурицького із дружиною та ще названого хрещеного батька Каріни — місцевого мешканця Віктора Хачатуряна. Він, як і староста, опікується

молодятами з першого дня їхнього приїзду в Остап'є, називає своїми дітками.

Говорять, що все ж вирішили одружитися, бо переконані, що зростання кількості шлюбів у цей нелегкий час має показати ворогу, що Україна сильна, як ніколи. Обоє шкодують за тим, що рідні не змогли розділити з ними цей особливий день. Родина Каріни зараз в окупації: бабуся паралізована, тому батьки не можуть виїхати. Дівчина не знає, коли зможе їх побачити. Маму Вадима теж на Харківщині затримали старенькі батьки. «Єдиний плюс, що мама встигла виїхати з Балаклії до батьків у село ще до того, як у Балаклію прийшли рашисти. Бо ситуація там складна, — з біллу у голосі говорить Вадим.

Молоду родину вимушених переселенців із Харкова нині утримує Вадим — він працює дистанційно. «Коли виїздили, думав із робочого ноутбука скрутити жорсткий диск, бо там аспірантура, дисертація, наукові статті і все життя, матеріали з репетиторства, — розповідає Вадим. — Каріна сказала: «Бери ноутбук, може ще доведеться продавати». Завдяки цьому рішення зараз можу навчатися дистанційно і працювати, будучи в Остап'є у безпеці». Вадим продовжує займатися репетиторством, тримає зв'язок із колегами, котрі змушені були рятуватися із Харкова і нині роз'їхалися по всій країні. А зараз всі вони мріють про одне й говорять про одне — що ось-ось повернуться до Харкова.

Кожен мирний ранок молодого подружжя у Остап'є нині розпочинається із новин про рідний Харків. Каріна зізнається, що дуже хочеться додому. «Бо там залишилося багато всього, що нам дороге. Хочеться на роботу, в ту буденність, яка була до війни, коли ти приходиш з роботи, готуєш із коханим вечерю — і в тебе немає проблем. Бо, як показала ця війна, у нас насправді до цього не було проблем».

Вони дуже вдячні громаді Остап'є за прихисток і турботу, за гостинність і щедрість, за добро. Та як би не було добре в гостях, рідний дім не замінить жодні палаци. От і молоді харків'яни вірять в ЗСУ і в те, що ця війна закінчиться якнайшвидше і наша армія витисне ворога з України щонайдалі. Як мінімум — до Белгорода. Бо дуже хочуть повернутися у мирний Харків. А в Остап'є вони обов'язково ще приїдуть, обіцяє Вадим: «Коли в'їхали в Остап'є, перша моя фраза: як же у вас тут красиво! Війна закінчиться — обов'язково приїдемо у мирний час. Приїдемо сюди відпочити, порибалити на Пслі, покупатися. Бо тут справді неймовірно гарно».

Настя ТОПОЛЯ

ОГОЛОШЕННЯ

ПРИВАТНІ
ОГОЛОШЕННЯ

НЕРУХОМІСТЬ

■ Продається з/д 0,16 га на якій знаходиться флігель 6х6, цегляний погріб, садок.
Тел. 067-456-92-54

■ Продам будинок в с. Покровське. Є газ, вода, сад, город, без боргів, приватизоване. Документи в порядку. Тел. 097-168-86-95

■ Віддам в аренду огорож 10 сотих, виораний, безкоштовно (можна 5 сотих), район «Озеро».
Тел. 066-853-45-73

ЖИВНІСТЬ

■ Куплю кнура на м'ясо.
Тел. 095-914-64-97

■ Продам дві дійні кози.
Тел. 097-168-86-95

■ Продам козликів і козочек породи Ламанча. Вік 1 місяць.
Тел. 095-607-95-37

С/Г ПРОДУКЦІЯ

■ Продам сіно лугове мішками, ботинки кирзові нові 43 р. Тел. 095-82-86-45

■ Продам картоплю: велику, посадочну і дрібну.
Тел. 068-911-56-86, 095-651-97-911

■ Продається козяче молоко, добре, корисне. В кого є непотрібні гілки з дерева, то привезіть мені топиги в печі.
Тел. 2-50-01

РІЗНЕ

■ Продам акумулятор 6-СТ-92.
Тел. 095-914-64-97

■ Продам диван.
Тел. 050-405-32-65

■ Продам ел. траво-корморізку на 2800 обертів, саморобна б/в.
Тел. 066-809-45-78

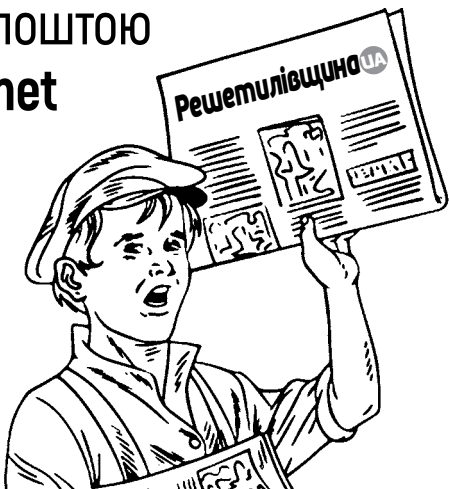
■ Продам зерносінобурякоподрібнювач, редуктор, кукурудзолушилку, ел. двигун, насос, компресор.
Тел. 095-914-64-97

■ Продам двигун з коробкою швидкості ЗАЗ 40 к.с. та багато інших запчастин, або обміняю на бджоли.
Тел. 098-204-48-97

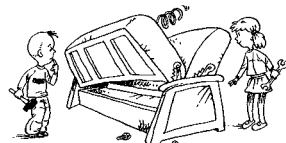
■ Здам леса будівельні в оренду. Тел. 050-405-32-65

Замовити привітання та розмістити оголошення у газеті можна електронною поштою
resh_ua@ukr.net

та за номером телефону
050-675-07-36

Вироби з металу
Гаряча та холодна ковбанка. Виготовлення комплектуючих до с/г техніки
Тел. (099) 333-41-08, (098) 903-65-41

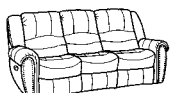
Ремонт м'яких меблів.
Тел. (095) 32-28-569
Олександр

Куплю телят, корів, биків, кіз, коней. Дорого. Термінові виклики. Цілодобово. Тел. (099) 959-78-22, (067) 983-01-96

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

МЕБЛІ

шафи-купе, кухні, матраци, дивани зборка, доставка
Тел. (063) 842-87-58, (095) 835-67-57

Магазин «ШАХ»

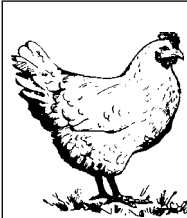
Вантажні перевезення.
Газель до 2 тонн
Тел. (099) 781-90-61

Дорого куплю соняшник.
Тел. (066) 922-21-11

Побутова техніка б/в із Європи:
морозильні камери, холодильники, пральні-машини-автомати, велосипеди. Широкий асортимент в наявності та на замовлення.
(068) 337-77-76, (095) 383-46-65, (097) 284-60-66

ПП Зайцев.
Ремонт холодильників та морозильних камер. Вдома у замовника.
Тел. (050) 136-70-13, (098) 305-27-67, Сергій

Продам фермерських курей-несучок вирощених на домашніх кормах, різного віку.
Несуть крупні яйця. Доставка безкоштовна.
Тел. (066) 162-36-14, (068) 469-84-32

Куплю дорого корів, биків, телиць, кіз, цапів, баранів, проблемну худобу.
Цілодобово.
Тел. (097) 756-25-25, (099) 343-31-00

Супутникові антени. Встановлення. Ремонт. Тел. 2-19-58, (066) 932-15-57, (093) 107 57 77

Натяжні стелі.
Тел. (066) 882-48-81

Телефон «гарячої лінії»
Решетилівської міської ради
095-78-07-111

З метою недопущення завдання шкоди пасікам громадян та на виконання нормативно-правових документів, що регламентують використання агрохімікатів, ФГ «Василенко С.В.» повідомляє про наміри вносити пестициди на полях господарства протягом травня-червня 2022 р.

Агрохімікати будуть вноситися в залежності від погодних умов (опадів, вітер, температура). Оперативна інформація власникам пасік надається у групі «Пасіка» у додатку Вайбер. За довідками звертатися в агрономічну службу господарства за телефонами 050-051-54-14, 066-377-51-18.

Центр видачі одягу
для переселенців:

м. Решетилівка, вул. Покровська, 9

Центр збору/видачі речей для тимчасово переміщених осіб постійно проводить

збір подушок, ковдр, рушників та постійної білизни!

Речі мають бути в гарному стані або нові. Білизна – лише нова!

Місце збору: міський будинок культури.

Час роботи: ПН-ПТ з 10:00 до 16:00.

Якщо є можливість допомогти – допомагайте! Добро завжди повертається.

УВАГА!

Головне управління Національної поліції в Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «102».**

У разі необхідності звертатися за такими резервними номерами call-центру «102»:

050-321-60-28	099-390-06-89
050-321-60-31	099-390-06-95
050-070-09-42	099-390-06-98
050-530-07-36	050-070-11-02

050-070-11-27

УВАГА!

Полтавський обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф повідомляє, що у м. Полтава та Полтавській області **можуть тимчасово не працювати лінії «103».**

Для звернень про надання медичної допомоги тимчасово використовуйте наступні номери телефонів:

050-309-71-30	067-402-62-67
050-309-71-24	067-503-32-71
050-309-71-20	067-503-32-54

УВАГА!

ГУ ДСНС України у Полтавській області повідомляє, що у м. Полтава наразі не працюють лінії «101» та «112».

Для інформування про пожежі та надзвичайні ситуації використовуйте наступні номери телефонів:

066-617-36-07	066-617-35-49
066-617-37-55	066-621-91-84

050-309-71-30

УВАГА!

Для інформування про пожежі, інші надзвичайні події та ситуації на території Решетилівської територіальної громади номер телефону 10 ДПРЧ (м. Решетилівка)

066-62-96-285

Решетилівщина UA

Тел. (050) 675-07-36

КУПОН ДЛЯ БЕЗКОШТОВНОГО ОГОЛОШЕННЯ

Текст оголошення _____

Телефон / Адреса _____

Прийом купонів здійснюється у пункті продажу газет за адресою:
вул. Покровська, 1 (Універмаг, 1 поверх).

ПОРАДИ

Солимо, сушимо, заморожуємо і маринуємо – як заготовити зелень на зиму?

Нинішня весна в Україні видалася по-військовому суровою і особливо теплом не балує. Проте перша весняна зелень зі свого городу чи дачної ділянки вже радує городників. А з травневими дощами та теплом пахуча зелень — петрушка, кріп, базилік, кінза та інші трави підуть у ріст. Не встигнеш озирнутися, як вона вже може «піти в стрілку» або «парасольку». І не чекаючи цього моменту, зелень потрібно зберегти, заготовити на зиму. Бо початок літа — якраз той час, коли вона набрала найбільше вітамінів та інших корисних речовин. Важливо зберегти це багатство, щоб взимку у нас все було «своє», а не магазинне-тепличне.

Існує кілька способів заготівлі кропу і петрушки на зиму, саме їх ми заготовляємо найчастіше. Заморожування вважається найкращим способом заготівлі зелені. Воно допомагає зберегти до 90% корисних речовин і вітамінів. Засолювання зберігає до 70% вітамінів і корисних речовин. При сушінні — лише 50% корисних речовин і вітамінів. Маринування — напевно не зберігається ніяких вітамінів, але такі заготовки смачно використовувати в якості добавки до страви або як закуску.

Заморожування кропу і петрушки

Перед тим, як заморозити зелень, її слід перебрати, зрізати грубі стебла і гарненько промити. Обсушіть, щоб на зелені не лишилося й краплі води. Сушити слід недовго, адже зелень, особливо кріп, швидко втрачає вологу, а разом з нею аромат і колір. Тому бажано її переробити в той же день, як зібрали.

Заморожувати зелень можна різними способами.

1. Зелень петрушки або кропу нарізати, викласти в пакети для заморозки або пластикові контейнери і покласти в морозильну камеру, порціями на один раз. Чому порціями? Тому що, якщо ви дістали з морозилки зелень і розморозили її, то заморожувати її знову вже буде не можна.

2. Дуже хороший спосіб, коли обсушену зелень не ріжуть, а цілком загортають в харчову плівку. Також в пакету, зелені повинно бути на одне використання.

3. Можна заморозити зелень в ємностях для заморозки льоду. Подрібніть зелень, можна використовувати тільки кріп, або тільки петрушку. А можна змішати їх разом, або додати ще інші улюблені трави. Щільно викласти у форму для заморозки льоду і залити водою. Співвідношення: дві частини зелені і одна частина води. Є й інший спосіб. Зелень потрібно подрібнити в блендері. Потім розкласти у формочки для льоду. Додати воду вже не потрібно — все і так застигне. І в першому, і в другому випадку, вміст формочок заморожуємо, потім витрушуємо все в пакет і відправляємо в морозилку. Використовуємо один кубик для одного приготування їжі.

Заморожена таким чином зелень може зберігатися в морозильній камері, не втрачаючи вітамінів, смаку, кольору і запаху, від 6 до 8 місяців. Тобто, якщо заморозили у вересні, її вистачить до травня.

Так, заморожений кріп використовується для приготування перших і других страв, гарячих закусок і салатів. Для свіжих салатів його краще не

використовувати. При заморожуванні його структура руйнується, і вид вийде не зовсім естетичним. До того ж він може злегка гірчити, чого у гарячому вигляді не буде відчуватися. Також заморожену зелень добре додавати у випічку, або використовувати в якості начинки (наприклад пироги зі шпинатом). А інші способи заготовки для цього варіанту абсолютно не підходять.

Засолювання кропу і петрушки

Цей спосіб люблять далеко не всі господині, так як при його застосуванні зелень втрачає свій колір, адже сіль забирає у рослини сік. Кріп і петрушку підготувати — помити, посушити. Потім нарізати і викласти у чисті, бажано простерилізовані банки. Викладати шарами по одному, чергуючи шар зелені, шар кухонної солі... і так далі. Першим і останнім шаром йде сіль. Заповнивши таким чином банку до самого верху, допомагайте собі при цьому ложкою. Потім струсіть її, почекайте трохи поки суміш осяде і пустить сік. Потім наповніть знову до верху. Закрийте пластиковою кришкою.

Не використовуйте йодовану сіль, бо петрушка і кріп втратять колір.

Зберігати засолену зелень слід в холодильнику. Використовувати вміст банки за необхідності, обов'язково користуватися сухою ложкою. Під час використання не забувайте, що зелень солена. Тому спочатку кладіть зелень, а потім вже соліть страву остаточно! Солону зелень можна використовувати для приготування гарячих страв і для холодних салатів.

СТРАВА ТИЖНЯ

Ньокі зі шпинатом і томатним соусом

Інгредієнти: 450 г очищеної картоплі, 120 г борошна, 1 яйце, 1 лавровий лист, 2 горошини духмяного перцю, сіль до смаку

Для соусу: 10 г вершкового масла, 30 г шпинату, 100 мл томатного соку або консервованих томатів

Для тіста очистьте картоплю від шкірки. В результаті у вас має вийти 450 г очищеного продукту. Наріжте картоплю однаковими невеликими шматочками та викладіть у каструлю. Залийте водою, додайте 1 лавровий лист, 2 горошини духмяного перцю, сіль до смаку. Варіть до готовності, це приблизно 20–25 хвилин. З готової картоплі злийте воду, видаліть спеції та за допомогою товкачика розімніть її. Додайте 120 г борошна, вбийте 1 яйце та замісіть однорідне тісто.

Зробіть з тіста «ковбаску» та наріжте її невеликими брусочками приблизно однакової товщини, по 1,5–2 см. За допомогою виделки трохи притисніть кожен брусочок, формуючи ньокі.

Для соусу розтопіть на пательні 10 г вершкового масла та викладіть 30 г шпинату. Тушкуйте кілька хвилин та влийте 100 мл томатного соку. Посоліть та дайте соусу прокипіти кілька хвилин.

У великій каструлі закип'ятіть воду, додайте дрібку солі. Вкидайте ньокі у киплячу воду, перемішайте та варіть на середньому вогні 3 хвилини, ньокі мають сплисти. Готові ньокі діставайте шумівкою та викладайте у соус. Тушкуйте все разом на маленькому вогні пів хвилини, аби ньокі просочилися соусом.

Сушіння зелені та її зберігання

Багато людей використовують тільки цей спосіб заготівлі зелені на зиму. Може по-незнання, що в цьому випадку зберігається лише 50% вітамінів. Може тому, що при такому способі заготівлі, сушена зелень має насичений смак і аромат. Способів сушіння зелені існує також декілька, і всі вони дуже прості. Для всіх варіантів, зелень знову-таки очищаємо, промиваємо й обсушуємо на рушнику. При цьому способі сушити можна і грубі стебла, тільки треба їх порізати як можна дрібніше.

Зелень подрібнюємо. Деко застеляємо папером для випічки викладаємо на неї зелень і ставимо в тінь. Бажано, щоб місце сушіння добре провітрювалося. На сонці її ставити не рекомендується. Під дією ультрафіолету зелень швидко втрачає колір і запах. Захистити її також слід від пилу і комах. Сушитися вона буде 2–3 дні. Протягом цього часу зелень слід періодично ворухити і перевертати. В перший день це потрібно робити особливо часто. Можна сушити зелень пучками, перев'язавши стебла ниткою, убезпечивши від сонця і пилу.

Використовується сушена зелень для приготування перших і других страв та для холодних салатів.

Маринувана зелень

Відкривши баночку маринованої зелені, її можна додати до м'яса, риби у вигляді закуски. Також гарний такий кріп до

відвареної картоплі, до вінегрету і до будь-якого гарніру.

Перебираємо кріп, видаляємо грубі стебла, і гарненько промиваємо.

Банку миємо і стерилізуємо. У банку викладаємо листя хрону, смородини, вишні, кілька зубчиків часнику. Наповнюємо банку кропом. Робимо розсіл: на півлітра води кладемо 1 столову ложку солі, 4–5 горошин запашного перцю, пару листів лаврушки. Доводимо до кипіння. Заливаємо розсолем підготовлений кріп. Додаємо 1 ст. ложку 6% оцту. Стерилізуємо півлітрову банку 15 хвилин, потім закриваємо кришкою. Даємо охолонути. Зберігаємо в темному холодному місці, якщо закрили поліетиленовими кришками або прохолодному місці, якщо закрили залізними.

При приготуванні страв із заготовленою на зиму зеленню слід враховувати головне правило. Якщо ви готуєте перші або другі страви, зелень слід додавати наприкінці, за 5 хвилин до готовності.

Додавати багато зелені не треба. Якщо переборщити, то страва може набути гіркуватого присмаку.

І наостанок ще пара порад. Якщо кріп вже переріс, і на ньому з'явилися насіння, не викидайте їх. Збирайте просушуйте, а потім використовуйте в якості приправи до страв. Багато шеф-кухарів Італії використовують їх саме так. Ну і намагайтеся робити будь-які заготовки тільки з гарним настроєм і з любов'ю. І нехай всі ваші страви будуть наповнені цим же!

Олександр СТЕПАНЕНКО

КАЛЕЙДОСКОП

**ТАК ЗВУЧИТЬ РЕШЕТИЛІВКА!
ЗАЙДИ! ВПОДОБАЙ! ПОДІЛИСЬ!**

RELIFE.MEDIA

**Відповіді
з №20**

ІСТОРІЇ ТА АНЕКДОТИ

На якому б автомобілі ти сьогодні не їздив, усі дивляться на тебе, як на мажора, навіть, якщо це Жигулі — бо в тебе є бензин.

Бабуся говорить онукові:
— Та дістань ти вже ту
літру бензину, заправ косу
і викоси траву.

— Бабусю, а може легше дістати пів літри горілки та заправити діда? То він і гектар викосить...

Якщо мене довго немає у Фейсбуці, не хвилюйтеся. У мене проходять городньо-польові навчання.

— Професор, а що таке «руський мір»?

— Це коли живеш
у злиднях, без прав, нічого
не вмієш, нічому не хочеш
вчитися і прагнеш навчити
цьому весь світ!

Чоловіки витриваліші, ніж жінки: жінка полежить трохи – і не витримує, йде щось робити. А чоловік лежить собі далі, терпить.

Баба Ліда, яка продає каву у черзі на АЗС, через тиждень купила двушку у Києві.

Іде чоловік по дорозі
у комендантську годину,
його зупиняє патруль:

— Ну що, давай відвеземо тебе зразу у військкомат?

— Слава Богу, хоча б ви мені порішаєте, бо так не беруть!

Один чоловік, поки стояв у черзі на АЗС, встиг продати машину і купити іншу, яка ближче у черзі.

— Тут є доктор?
— Так.

— Яка у вас спеціальність?

— Доктор математич-
них наук.

— Тут орк помирає.

— Мінус один.

— Чи можна проба-
чити ворога?

— Бог пробачить. А наша мета — організувати їм зустріч якнайшвидше!

Новий метод пошуку пального, це коли побачив бензовоз на дорозі, і супроводжує його до АЗС.

Гороскоп на тиждень (30.05 — 5.06)

Овен. Вам випаде шанс продемонструвати свої сильні професійні сторони і заручитися підтримкою впливових союзників. Ви можете займатися довгостроковим плануванням. Ваші мрії з початку року нарешті починають набувати форму.

 Телець. Коли метушня останніх днів вляглася, ви зможете реально оцінити ситуацію і побачити, куди тепер рухатися далі. Також можна побалувати себе приємними дрібницями.

 Близнюки. Присвятіть цей тиждень плануванню другої половини року. Поставте собі реалістичні цілі і продумайте шляхи їх досягнення. Чим сильніше ви візуалізуєте бажане, тим швидше залучаєте бажані зміни в своє життя.

Рак. Підвищуються ваші комунікативні навички. Завдяки цьому ви зможете задовольнити свої амбіції як в діловій, так і в особистій сферах. Не виключені нові знайомства, які виявляться корисними.

 Лев. Вам легко знаходити спільну мову з оточуючими і зав'язувати нові знайомства. Приємні зустрічі з друзями та рідними людьми принесуть масу приємних вражень. У професійній сфері чекає визнання за виконану роботу.

 Діва. Ви швидко засвоюєте інформацію і схоплюєте все на льоту. Не поспішайте поки втілювати задумане в життя. На цьому тижні зможете згадати про свої старі ідеї і бажання і зайнятися їх втіленням.

 Терези. Ви можете відчутти бажання перейти на новий рівень відносин — початок спільного життя, переїзд, пропозиція руки і серця. Ви можете знайти щось цінне, проте також чимось доведеться і пожертвувати.

 Скорпіон. Скорпіони, які втомилися від хаотичності останніх тижнів можуть направити всі зусилля на зміцнення своїх професійних позицій. На початку тижня ваша продуктивність підвищиться.

Стрілець. Ви привертаєте багато уваги, але це також означає, що ви зустрічаєте людей, яких хочете зберегти у своєму житті на довгий час. Ризикнувши і сказавши, що ви відчуваєте, ви отримаєте нагороду.

 Козеріг. Попередній період був дещо метушливим і виснажливим. Однак на цьому тижні прийшов час проявляти свою творчу сторону, повернення до улюбленого заняття допоможе зібратися з силами після такого невдалого часу.

Водолій. Ви будете в центрі уваги, ваше чарівність і привабливість притягують до себе людей як магнітом. Однак необхідно уважніше придивитися до оточення і бути розбірливим в контактах.

 Рибі. Можна вирушати за покупками. Особливо вдалимися будуть придбання для облаштування будинку. Проводьте більше часу на свіжому повітрі, фізична активність допоможе зміцнити захисні сили організму.